

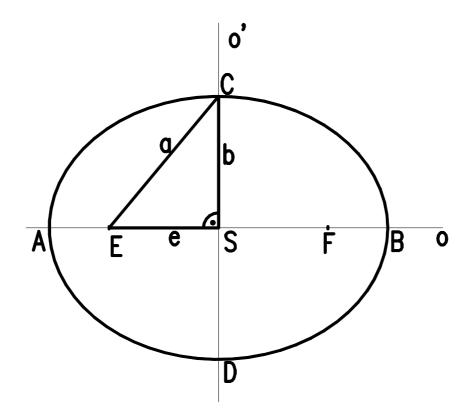
INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Název a adresa školy:	Střední škola průmyslová a umělecká, Opava, příspěvková organizace, Praskova 399/8, Opava, 746 01
IČO:	47813121
Projekt:	OP VK 1.5
Název operačního programu:	OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost
Typ šablony klíčové aktivity:	III/2 Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT (20 vzdělávacích materiálů)
Název sady vzdělávacích materiálů:	TEKIIT
Popis sady vzdělávacích materiálů:	Technické kreslení I pro obor IT, 1. ročník
Sada číslo:	F-16
Pořadové číslo vzdělávacího materiálu:	11
Označení vzdělávacího materiálu: (pro záznam v třídní knize)	VY_32_INOVACE_F-16-11
Název vzdělávacího materiálu:	Ohnisková definice elipsy
Zhotoveno ve školním roce:	2011/2012
Jméno zhotovitele:	Mgr. Zuzana Vildomcová

Ohnisková definice elipsy

Elipsa je množina bodů **M** roviny, které mají konstantní součet vzdáleností od dvou pevných bodů **E, F** (ohnisek), větší než jejich vzdálenost.

Matematicky lze tuto definici vyjádřit takto: $|\mathbf{ME}| + |\mathbf{MF}| = 2a$

Obrázek: Elipsa.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Pojmy a označení

- o, o' hlavní, vedlejší osa elipsy;
- **s** střed elipsy;
- A, B hlavní vrcholy elipsy;
- **C, D** vedlejší vrcholy elipsy;
- **E, F** ohniska elipsy;
- M obecný bod elipsy.

Rozměry elipsy

- a = |SA| = |SB| hlavní poloosa = vzdálenost hlavních vrcholů od středu elipsy, zároveň také vzdálenost vedlejších vrcholů od ohnisek;
- $\mathbf{b} = |\mathbf{SC}| = |\mathbf{SD}|$ vedlejší poloosa = vzdálenost vedlejších vrcholů od středu elipsy;
- $\mathbf{e} = |\mathbf{S}\mathbf{E}| = |\mathbf{S}\mathbf{F}|$ ohnisková vzdálenost, výstřednost, excentricita = vzdálenost ohnisek od středu elipsy.

Rozměry elipsy jsou stranami tzv. charakteristického trojúhelníku elipsy, např. ΔESC . Charakteristický trojúhelník elipsy je pravoúhlý a tudíž v něm platí Pythagorova věta ve tvaru $\mathbf{a}^2 = \mathbf{b}^2 + \mathbf{e}^2$. Elipsa je proto jednoznačně určena dvěma libovolnými rozměry, třetí rozměr lze sestrojit.

Konstrukce bodů elipsy podle definice

Elipsa je určena hlavní poloosou a a excentricitou e.

- 1) Narýsujeme osový kříž se středem S. Na hlavní ose vyznačíme hlavní vrcholy A, B (jejich vzdálenost od středu S je rovna hlavní poloose a) a ohniska E, F (jejich vzdálenost od středu S je rovna excentricitě e).
- 2) K sestrojení vedlejších vrcholů využijeme vlastnosti charakteristického trojúhelníku. Kružítkem naneseme hlavní poloosu a od libovolného ohniska, průsečíky kružnice s vedlejší osou jsou hledané vedlejší vrcholy **C**, **D**. K sestrojení obecných bodů elipsy využijeme definici elipsy.
- 3) Mezi středem $\bf S$ a ohniskem $\bf E$ zvolíme libovolný tzv. dělící bod, označíme ho číslem $\bf 1$. Tento bod rozdělí úsečku $\bf AB$ o délce $\bf 2a$ na dvě úsečky, pro které platí $|\bf A1| + |\bf 1B| = 2a$.
- 4) Do kružítka odměříme velikost úsečky |A1|, zapíchneme jej postupně do obou ohnisek a nakreslíme oblouk kružnice v místech, kde očekáváme body elipsy. |A1| je větší z obou úseček,

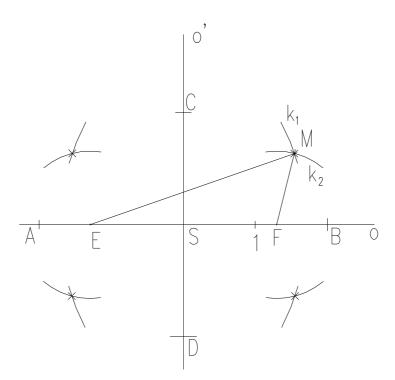

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

proto rýsujeme kružnice v opačné polorovině ohraničené vedlejší osou, než ve které leží střed dané kružnice (ohnisko).

- 5) Do kružítka odměříme velikost úsečky |**1B**|, opět zapíchneme postupně do obou ohnisek. Narýsujeme oblouky kružnice tak, aby protínaly oblouky kružnic z bodu 4). Tentokrát je úsečka |**1B**| ta kratší, proto rýsujeme kružnice ve stejné polorovině, ve které leží střed každé kružnice (ohnisko).
- 6) Pro průsečíky sestrojené v bodě 5) platí, že jejich vzdálenost od jednoho ohniska je rovna |**A1**| a od druhého ohniska |**1B**|. Jejich součet je roven **2a**, splňují definici elipsy a jedná se tedy o body elipsy. Z dělícího bodu **1** takto díky souměrnosti elipsy sestrojíme 4 body elipsy.
- 7) Další body elipsy získáme zvolením dalších dělících bodů **2, 3** ... a zopakováním konstrukce podle bodů **3**) až 6).

Obrázek: Konstrukce bodů elipsy podle definice.

Námět k zamyšlení: vyjmenujte všechny možnosti zadání elipsy. Jak v těchto případech sestrojíte všechny vrcholy a ohniska elipsy?

Seznam použité literatury

• ŠVERCL, J., LEINVEBER J. a kol.: *Technické kreslení a základy deskriptivní geometrie.* Praha: Scientia, 1999. ISBN 80-7183-162-X.